

యావనంలో వున్న శ్రీ గుండెల 'ఎత్తు' మగవాడికి 'మత్తు'ను కలిగిస్తుంది. అతను కేవలం మగ వాడుగా కాక మనిషిగా ఎదిగినప్పుడే ఆ ఎత్తు గుండెల్లో పొంగే మహత్తర త్యాగం అర్థమవుతుంది:

“బ్లైర ఆగుండీ ! తారు కాగనేదింకా.”

యానాది కేకతో కూలీలందరి మొహాలు వికసించాయ్. కాసేపు చెట్టు నీడ కి పోవచ్చును. రోహిణి ఎండకి శరీరంలో రక్తంకూడా నల్లగా మాడిపోతోంది. తరతరాలుగా కల వారి సౌఖ్యంకోసం బతుకులు అంకితం ఇచ్చుకునే మూగజీవులు ఆ ఎండలో నడిచే శవాలా రోడ్డు వేస్తున్నారు.

రోడ్డుకి కాస్త దూరంలో వల్లనకి వచ్చగా విస్తరించుకునివున్న చెట్టు ఒకటి పెట్టుబడిదారీ వర్గానికి చెందిన మనిషిలా గుమ్మటంలావుంది. గానయితే దానికిందకి కూలీలు బిలబిలా పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి, ఆరిపోయిన గొంతు కుల్చి ఆ నీడతోనే తడుపుకుని నేదదీరుతున్నప్పుడు మాత్రం అది గోవర్ధన పర్వతాన్ని చిటికెనవేలు మీద ఎత్తిపట్టుకున్న క్రిష్ణుడిలాగానూ, శ్రమజీవుల విలువ ఎరిగిన మనిషి జాలిగుండె లాగానూ కూడా అన్నిస్తోంది.

అదే రోడ్డుకి చివరగా ఫర్లాంగు పైగా దూరంలోచిన్నరోడ్డు విడిపోయిన మలుపు లాంటి దగ్గర ఎత్తుగా నల్లటి తారు బాయి లర్ సంతృప్తి ఎరుగని దురాశాపరుడిలా వెగలు గక్కుతోంది.

అక్కడ తారు మరగటం అనే ఆలస్యం వుందని యానాది అధికారపూర్వకంగా ప్రకటించగానే ఆ దరా బా ద రా చెట్టు కిందకి పరిగెత్తిన కూలిజనం చుట్టలు బయటకి లాగారు. ఆడవాళ్ళు అడ్డపొగల కుతి తీర్చుకుంటున్నారు. అనాథ శరణాలయంలో బతికే పిల్లల్లా మిక్సర్ దగ్గర

గ మా కాల తారు మొహాల్లో నిలబడి పోయినాయ్.

బాయిలర్ నల్లటి పొగ వలయాలు వల యాలుగా ఆ ప్రదేశాన్ని చుట్టేసి, ఆ పొగ లోంచి వాళ్ళంతా ఏదో యుగానికి చెందిన మనుష్యుల్లా కన్పించసాగారు. ఇటువైపు రోడ్డు మీంచి కారు డ్రైవ్ చేసుకుంటూ వస్తోన్న విజయ బాబుకి దగ్గు రాబో యింది. తక్షణం కారు బాక్ చేసుకున్నాడు. భారత దేశపు ప్రగతిలా వెనక్కి నడిచి ఆగింది కారు. రెండు నిమిషాల తర్వాత కూలింగ్ గ్లాసెస్ అమర్చబడివున్న తలుపు తెరుచుకుని, మజ్బుల పరదాలు ఎడంచేత్తో

తొలగించుకుంటూ బయటకు వచ్చే చంద మామలా కారుదిగాడు విజయ్. అతను నిల బడినచోట రోడ్డు కటూ. ఇటూ పెద్ద పెద్ద వృక్షాలు దట్టంగా వెనవేసుకుని అతి చల్ల దనాన్ని వ్యాపింపజేస్తున్నాయి. ఎండకి తడిసిన పక్షులు కొమ్మల్లో దూరి కిచకిచ లాడుతున్నాయి. వసంత కాలపు కోయిల కుహూః అంటోంది మత్తుగా. గాలిలో ఎక్కడినించో వాగు గలగలలు ప్రేయసి నవ్వుల్లా తేలి తేలి రాసాగినాయ్.

కన్నెపిల్ల కలలు కనే కళ్ళల్లా ఆ వాతా వరణం అతిమనోహరంగా వుందిగానీ విజయ్ మొహం మాత్రంతుమ్మల్లోకి దిగి పోతోన్న పొద్దులా వుంది.

కళ్ళజోడు ఆ మితాబ్ స్టయిల్లో చూపుడు వేలి కొనతో సుతారంగా కను బొమల మధ్య అదిమి సరిచేసుకుంటూ కారుకు ఆసుకుని నిలబడ్డాడు.

అందమైన కలగంటూ వుండగా బల వంతాన ఎవరో కుదిపిలేపినట్టు తిక్కగా వుంది అతనికి. మునిపంటిక్రింద వెదవి నలిగిపోతోంది. “బ్లడ్డీ !” అనుకో సాగాడు కసిగా నిస్సహాయంగా. సరిగ్గా పదిగంటలకి నిద్రలేచాడు. రాత్రి పార్టీ తాలాకు హంగోవర్ ఇంకా వదలనే లేదు. హాయిగా షవర్ కింద కూర్చుంటే తల్లో బూజులా చేరుకున్న మత్తు తెరలు మెల్లగా వదిలేసినట్టు అన్నించింది. తెల్లటి జలతారు పనితనంవున్న లాల్చీ. షరాయి పేసుకున్నాడు. డ్రీమ్ గార్ హేమమాలినికి ఇష్టం అని తనూ ఇష్టపడుతోన్న 'చెరిస్టన్ ఎస్టేట్ వెండర్' పెర్ ఫ్యూమ్ తో. ఎల్. ఎస్. డి. కన్నా వెయ్యిరెట్లు మత్తు అందించే ఆమెరికన్ మాగజైన్ చదువు కుంటూ యూఫోమ్ ఉయ్యాలలో వయించి ఆ పుస్తకంలో సాహిత్యం వారిపిడికి తప్పిస్తూ పడుకుని వున్న తను. ఇప్పుడు యిలా ఈ నరకంలోకి వచ్చి పడటానికి

శబ్దార చంద్రిక

కారకుడైన తండ్రిమీద చెప్పలేనంత కోపంగా వుంది.

“బ్లీడి : బాధ్యతలు తెలియాలి నాకు. బాధ్యతలు. తను సంపాదించే లక్షలన్నీ యెవరికోసమో? ఒక్కగానొక్క బిడ్డ వనే జాలి కూడా లేకుండా పోయింది దాడికి.” అలా అనుకోగానే విజయ్ మొహం వుక్రోషంతో ఎర్రబడి పోయింది. లీలగా కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. కాస్త వదిలితేవాలి మనసు రెక్కలుగట్టుకొని ఎగిరివెళ్ళి అతని గదిలో మంచం దగ్గర ఎయిర్ కూలర్ విరజిమ్మే మంచి గంధపు మాలికలదగ్గరకి పరిగెత్తుతోంది. బలవంతంగా నిగ్రహించుకోకుండా విజయ్ దవడ ఎముక కరకరా చప్పుడు చేసింది. కానీ ఎదురుగుండా చేదు నిజంలా నుళ్ళు తిరుగుతూ లేస్తోన్న బాయిలర్ పొగ తండ్రి మందలింపుల్లా తోచి కోపం ఖస్సు మంటూ వడగవిప్పింది. వెంటనే చెయ్యి జాపి హారన్ మోగించాడు. కూలీలకి అడ్డగుర్తు.

“అయ్యగారు ఒత్తన్నారు. కారొచ్చేసి నాదిరోయ్....” కాళ్ళు తొక్కుకుంటూ రోడ్డుమీదకి పరిగెత్తుకొచ్చారు.

నియంత ఆఖరి క్షణాల్లా పొగ మెల్లగా అంతరించిపోయింది.

సన్నాసి బకెట్ వట్టుకుని బాయిలర్ వయిపుగా నడవసాగాడు. అప్పుడే కొద్దిగా నీడ నుఖం మరిగినశరీరం వుసూరుమంది. మిక్సర్ డ్రయివర్ హుస్సేన్ కారు హారన్ విన్పించగానే ఎంతసేపటినించో ఆ వనిలో చాలా దీర్ఘంగా ములిగిపోయినట్టు సరిగ్గా వున్న “నట్లు” మళ్ళీ మళ్ళీ తిప్పుతూ స్టంట్లు చేశాడు. అంతలోనే బాగయినట్టు సంతృప్తిగా ఓసారి మిషన్ లోకి ఒంగి చూసి ఫైనల్ గా ఓకేక పెట్టాడు.

“ఒరే సన్నాసిగా! మిచ్చరు బాగయింది బే? పస్టో సద్దుకోండా నాయాల్లా”-

హుస్సేను సంగతి కనిపెట్టి ఎగతాళిగా వచ్చాడు సన్నాసి. “ఓసోసీ, బాగయిందే మిస్సెరు” వాడలా సాగదీస్తూ వెక్కిరించగానే హుస్సేను కోసారి నిజంగానే కోతం ఎగదన్నింది.

“అత్తిస్తున్నది పెద్దయ్యగారయ్యే! అడుకుదొబ్బుతున్నారా నా కొడుకుల్లారా?” అని రంకెలేసేస్తాడు.

“ఎటటి? ఏలాకోలం శీకాకోల మవుద్ది. బేగిహూడు.. తారు కాగినాదా: లేదా?”

“నేదింకా: జర్రుండాల” హుస్సేను తిరుపు కళ్ళవయిపు భయంగా చూశాడు. ఈసారి ఇద్దరూ అనుకోకుండా ఒకేసారి

ఎత్తుగుంటల పి.పద్మజువో

రోడ్డుకేసి దృష్టి సారించారు. “దావే! రోడ్డు బాగయినాదామ్మి.”

దాలమ్మ చెంగుతో మొహం ఒత్తుకుంటూ కూర్చున్నదల్లా వాళ్ళ హెచ్చరిక విని లేచింది. నేల మీర బ్రష్టు అందుకుని మళ్ళీ ఓసారి రోడ్డు దులిపేసి అయిందన్నట్టుగా తలూగించింది.

కళ్ళముందు తయారయిన రోడ్డు తెల్లటి ఇసుక చల్లుకుని మెలికలు తిరుగుతూ పరిగెత్తి వస్తోన్న గోధుమత్రాచులా భ్రమ కలిగిస్తోంది. ఆ తాచు

కాపరంవుండే పుట్టలాగా రోడ్డుచివర రోలరుంది. ఇసుక రేణువులు యెండలో మిలమిల్లాడుతూ సూర్యకిరణాలు అద్దం చూసుకుంటూన్నట్టుగా వుండే దాలమ్మ కళ్ళకి మాత్రం అది “ఎండితీగ నాగ” అనిపించింది.

రోడ్డు మధ్యలో గుంటల్ని తారు కలిపిన కాంక్రీటువేసి పూడ్చారు. తోడ్డు అంచుల్లోలేచిన పచ్చగడ్డిపీకి రోడ్డుతుడిచి అంచులుకట్టి సిద్ధంచేసివుంచింది దాలమ్మ. చెయ్యి కాలకండా గడ్డితో బకెట్ కాద

ప్రఖ్యాతి చెందిన!
ఖటాస్ మిల్లు వారి
 * 100% పొలియష్టర్ తీరలు.
 * ఫుల్ వాయిల్, ఆఫ్ వాయిల్ తీరలు
 * షల్లింగులు, గ్లాసుకో ధోవతులు
 * డ్రస్ మెటీరియల్లు, 2x2 రూబయాలాన్సు
 * స్కూలు యూనిఫాంలు... వగైరాలకు
విజయ షో రూమ్
 ప్రత్యేక ఖటాస్ మిల్లు వస్తుముల షో రూమ్
 J.D. హోస్పిటల్ రోడ్డు,
 గవర్నరు పేట... విజయవాడ-2.

డా॥ పి. వి. కె. రావు. B. A.,
 వైద్యవిద్యాన్, వైద్యాచార్య, నెక్స్ట్ నెషనల్స్

వివాహము వాయిదా వేయ నవసరంలేదు. హస్త ప్రయోగం, నరముల బల హీనత, శీఘ్ర స్కంధము లకు ఆయుర్వేద చికిత్స పోస్టు ద్వారా చికిత్స కలదు.

రావు నా క్లినిక్,
 టి. డి. రోడ్, తెనాలి, ఫోన్ : 700. 1010

ఆరు గుళ్ళ ఆటోమేటిక్ ఇంగ్లీష్ మోడల్ పిస్టల్ లైసెన్సు అవసరంలేదు

దృఢమైన మెటల్ తో ఆరు నిక సాంకేతిక సైపుణ్యంతో

యారు చేయబడింది. క్రూరమృగాలు మరియు దొంగల బారినుంచి మిమ్ము రక్షింతును. మిరు మిట్లుగొలిపే మంట మరియు పెద్ద ధ్వని వెలు వడుతుంది. ధర రు. 66-50 బెల్ట్తో ఒరిజినల్ లెదర్ కేసు మరియు 200 గుళ్ళు ఉచితం అద నపు ప్రతి వంద గుళ్ళకు రు. 5/- పోస్టేజి రు. 8-50 అదనం. ఆర్డరు నేడే పంపండి.

VENUS SALES (AJ)
 Mahabir Ganj, Aligarh.

వట్టుకుని తారు రోడ్డుమీద ప్రసే చేయ సాగాడు సన్నాసి "ఏతే దాలప్పా రోడ్డుంక అదే పనిగా సూత్రన్నావ్?" పరాచికాలు ఆడకుండా వనిచేస్తే అలు పొస్తుంది వాళ్ళకి.

అందంగా సూర్య కాంతిలో మెరిసే యిసుకలాంటి అమాయకత్వంతో పొర పాటున అగాధాల్లోకి జారిపోయిన అప్ప రసలా వుంటుంది దాలమ్మ. పుల్లిగాడు కట్టిన తాళిబొట్టు, ఆడిచ్చిన బొట్టెడు కన్న బాబూ ఎదురుగుండా వున్నారే- "మగ జన్మ ఎత్తిన పెతీవోడూ, సిగూరికి ఆరవై ఏళ్ళ సింవాచెలంవరకూ అందరూ ఆకలిగా సూత్రారేటి అప్పవీపు...." సన్నాసి వదహా రేళ్ళ కుర్రసన్నాసి కాబట్టి దాలమ్మ వయపు అసహ్యంగా వట్టి వట్టి చూసే వాళ్ళని గుండెసి పేల్చేయాలనుకుంటాడు. సన్నాసి మాటల్లో ఈ లోకం లోకాచ్చి వడింది దాలమ్మ. సన్నగా నవ్వు తూ "సూసావురా తమ్ముడా! రోడ్డు ఎంత బాగయిపోనాదో? సినిమా ఈరోయిను లాగా పిటపిటలాడిపోతాంది. ఏటి! ఇదంతా నిన్ను మాపిశేలవరకూ గోతులూ గొప్పలూబడిమాపిశేల్ల కాళ్ళు మట్టేసేది అదేనేంట్రా.... వట్టు పరుపు పరిసేసినట్టు తొంగోదోనాలనుందిరా- అదే సూత్రన్నా ఇసింత్రవని...." అంది.

"అప్పా! ఓలప్పా...." సంతోషపడి పోయాడు సన్నాసి.

"ఏవో! నువ్వే ఈరోయిను నాగ కవుర్లు నెప్పేత్తన్నావ్. అవునే అప్పా! ఈ రోడ్డు నాటివే మన బతుకులు. నాలుగు డబ్బులు మనకాడుంటే మన బతుకుల్లో గోతులు పూడ్చుకోచ్చు. వట్టు పరుపేసు కుని తొంగోదొచ్చు...."

"యాయ్ దాలీ.... రోడ్డుడ్డి నావా - నిలబడిపోనావు. సన్నాసిగాడి పని కూడా పాడుజేత్తన్నావా. కవుర్లు నెప్తాంది సిలక, ఏరోయ్ సన్నాసి బాయ్యా.... కవుర్లు సాలిచ్చుకో. పన్నెయ్ రా...."

మిక్సర్ చప్పడు మింగేయటానికి శక్తి కొద్దీ గొంతుపెంచి అరిచాడు హుస్సేను. దాలమ్మని ఎదురుగా మరదలు వరుసపెట్టి పిలిస్తే, రొడి పుల్లిగాడి సంగతి గుండె అదరగొడుతుంది కాబట్టి దాలమ్మని అప్పా అని పిలిచే సన్నాసిని 'బాయ్యా' అని పిలిచి ఆ కాస్త ఆనందాన్నీ పొందుతారు మగ కూలీలు. ఆ సంగతి తెల్సిన సన్నాసి 'బాయ్యా' అని పిలిస్తే తోకతొక్కిన తాచులా లేస్తాడు.

"ఆఁ- బాయ్యంట బాయ్య" గొణుక్కు న్నాడు దాలమ్మకి మాత్రం వినిపించేలా. వీళ్ళిందల్లో వుండగా విజయ్ రోడ్డు

కవి

మృనసు పారిజాత వృక్షం
 నృందించిన క్షణం
 అనుభవాల రాత్రుల్నించి జారిపడ్డ
 స్వప్నాల్లా
 పూల వాని
 ఏ ఎండిన హృదయం చిగురించినా
 ఈ వృక్షం తన జీవితమంతా
 పూస్తుంది—
 —పి. పావని

పక్కగా పాకుతూ వస్తోన్న నీడవెంట నడుస్తూ కాస్త ముందుకు ఒచ్చాకగావీ ఎవరూ చూడలేదు.

"అబ్బోసి! అబ్బాయిగారేటి ఇలా వచ్చీసినారు...., యానాది రోడ్డుమీద తారు కలిపిన చిప్పు గమాళా వంచబోతూ కొయ్యలా బిగుసుకుపోయాడు. అబ్బాయి గారంటే వాళ్ళ దృష్టిలో పోకిల్లారాయుడు. "అయినా పెద్దయ్యగారు సంపాదించిన లక్షలన్నీ ఏడు తరాలోళ్ళుకూకుని మేసినా ఎక్కి తక్కి" అన్నది వాళ్ళ నిశ్చితాభి ప్రాయం.

సన్నాసి ఖాళీ తారు బకెట్ వట్టుకుని బాయిలరు దగ్గరకెళ్ళేవాడల్లా రూటుమార్చి హుస్సేను దగ్గర కెళ్ళాడు. "ఏటి! సత్తెవే.... వెపంచకానికేదో కీడు మూడి వుండాల...."

ఆ పక్కనే నిలబడి హుస్సేన్ తో వెపంచకం తీరుతెన్నులు గురించి చర్చా వేదిక నిర్వహిస్తోన్న పెద్దమేస్త్రీ రాయుడు పొగాకుకాడ పంచెలో సర్దుకుని పరిగెత్తాడు

"రండి బాబూ! ఏటి మాలాంటి కీన్ల మీద దయకలిగేసినాది మీకు, బగమంతుడు బెలుబాటము ఫాంటు ఏసుకుని, సలవ కళ్ళ జోడెట్టుకుని కారుమీన పయనమై ఒచ్చేసి నట్టున్నది బాబూ.... ఇజ్జీబాబూ...." రాయుడు వినయంగా భక్తి పుట్టివడుతూ చేతులు జోడించగానే చాలా చేతులు విజయ్ బాబుకి మొక్కాయి.

తనకి వాళ్ళందరూ ఇస్తోన్న ఘన స్వాగతానికి- వాళ్ళందరి మొహాల్లోనూ తనవట్ల పుట్టిపడుతోన్న భయ భక్తులకి విజయ్ లేత గుండెలో మంట తాత్కాలికంగా చల్లారింది. తనచుట్టూ పేదగా దీనంగా చీమల బారులా వున్న ఆ జనం మధ్య తనహోదా చరచరా ఆకాశం

వరకూ పాకిపోయి అతని కళ్ళముందు తన రూపం ఓ సింహాసన మధిష్టించి నట్టూ, అప్పరస్త్రీలు వింజామర వీస్తుండగా తన రాజ్యంలో ప్రజలు తమగోడు విన్నించుకునేందుకు వచ్చినట్టూ, వాళ్ళని వుద్ధరించడానికి కంకణం కట్టుకున్న అతి వుదార సమాఖ్యలా దృశ్యాలు కళ్ళముందు తిరగసాగినాయి. విజయ్ మొహం లోకి కొద్దిగా ప్రసన్నత తొంగి చూసింది. దర్పంగా ముందుకి నడిచాడు. అంతే.... మెరుపు కొట్టినట్టు నిలబడిపోయాడు.

దాలమ్మ మోకాళ్ళ మీద కూర్చుని రోడ్డు అంచులు పేరుస్తోంది. పక్కలకి చెదిరిన తారు కలిపిన చిప్పుని సమంగా నర్దుతూ రోలర్ చదును చేయటానికి వీలు కల్పించుతోంది. కొద్దిగా ఒంచిన మొహంలో బుగ్గలు బంగారానికి నిప్పువేడి తగిలినట్టు తమాషాగా మెరుస్తున్నాయి. చెవుల పక్కనించి గుండెల మీదకి వడు తోన్న వత్తయిన తలకట్టు, పమిట దాచ లేని ఎత్తు గుండెలలోతు అతి సన్నటి గీతలా అస్పష్టమయే చీకటి లాంటి జుట్టు పాయల నందుల్లోంచి వెన్నెల పరుచు కున్నట్టుగా వుంది.

“చిన్నయ్యగోరంటే ఈరా?” జనం తప్పుకున్నాక తన సమీపానికివచ్చి ఆగిన తెల్లటిబెల్ బాటమ్ ప్యాంటువెంట దాలమ్మ కళ్ళు క్షణంపాటు పైకి లేచాయి. బిడి యంగా ఒక్కసారి తన కళ్ళతో కలిసి విడిపోయిన చూపులు విజయ్ గుండెలో అతి సున్నితమైనచోట గాలంవేసి లాగి నట్లయింది. చిత్రమైన గగుర్పాటు పాకింది విద్యుద్ధాతంలా.

విజయ్ కి హఠాత్తుగా ఇది నిజమా? కలా? అనే సందేహం కలిగింది. చెయ్యి మీద గిట్టుకుని తేల్చుకోవాలని కూడా అనుకోసాగాడు. తను గంట క్రితం వరకూ చదువుతూ చదువుతూ ప్రతి అక్ష రంలోంచి రంగుల్ని తీసి చిత్రించుకున్న వూహాసుందరి ఆ మాగజైన్ వదిలి తన కోసం వెతుక్కుంటూ రా లేదు కదా అన్నంత దిగ్భ్రమతో నిలబడిపోయాడు. విజయ్ కనుబొమల మధ్య ముడివీడిపోయి మొహం విరిసిన పువ్వులా కళకళ తాడింది. అతని ప్రయత్నం లేకుండానే కళ్ళల్లోకి ఎర్రటి వెలుగు వచ్చి నిలబ డింది.

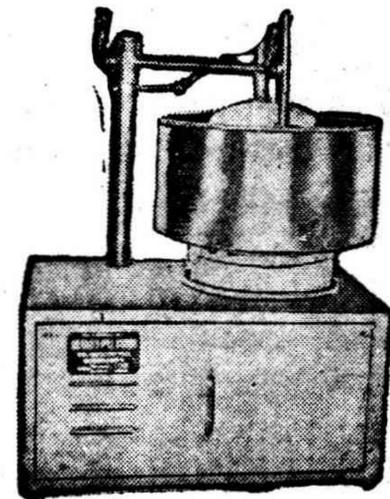
అసలే చాలీచాలని బట్టల్ని చమట వంటికి అతికించేసింది. తెగ బారెడు జుట్టుని గుండెల మీదకి కప్పుకుని చిన్న జుట్టు చూపులు గుచ్చుకున్నట్టు చటు క్కునలేచి నిలబడింది దాలమ్మ.

తెదిరిన లేడిలాంటి కళ్ళతో, కొద్దిగా

దూదిలా మెత్తని ఇడ్డీలు, నోట్లో వేసుకుంటే కరిగిపోయే గారెలు చేయడం ఎలా?

సో నో విజన్

విలూరు రోడ్డు, విజయవాడ-2.

రేపటి పద్దతులు చూడండి! వంట ఇంటిపని సులభతరం చేసుకోండి.

Suvarna

“బాలజ్యోతి” చదవి ఆనందించండి!

ఋణం లభించును

ఇందు మూలముగా సమస్త జనులకు తెలియజేయునదేమనగా మా క్లయింట్స్ M/s SATNA SYNDICATE BANKER, Muktiyarganj SATNA-485 001 (M.P) బ్యాంకర్స్ వ్యాపారం చేయుచు ఎటువంటి తన ఖాలు, తాకట్టులు, హైపోతికేషన్లు, గ్యారంటీలు లేకుండా కూడా, భారతదేశ మంతట, చట్రవకారంగా ఋణములు యిచ్చుచున్నారు. ఋణములు : (i) టాక్సీ, ట్రక్కులు, ఆటోరిక్షాలు, బస్సులు, మోటార్ సైకిల్స్, స్కూటర్లు, పంపు సెట్లు, ట్రాక్టర్లు, పవర్ టిల్లర్లు, హార్వెస్టర్లు మొదలగునవి కొనుటకు (ii) వివాహములకు (iii) వ్యవసాయమునకు (iv) బావులను త్రవ్వటకు (v) డైరీ, ప్లాటీ, పిగ్గెరి ఫారమ్లకు (vi) ఇండస్ట్రీలకు (vii) వ్యాపారములకు (viii) కంట్రాక్టర్ షిప్లకు (ix) ఇండ్లు, సినిమాహాల్స్ కట్టుటకు (x) ఫిల్మ్ ఇండస్ట్రీలకు (xi) పెర్సనల్ లోన్లు మొదలగువానికి 10 సంవ త్సరములలో సులభ వాయిదాలలో తీర్చే పద్దతులలో లభించును. అప్పు పొంద గోరువారు ఋణముల యొక్క విధానములను, నియమ-నిబంధనలను, లోన్ డాక్యుమెంట్స్ మరియు పూర్తి మార్గదర్శకము (గైడెన్స్) నకును, రు. 20/-లు మనియార్డరు ద్వారా మా క్లయింట్స్ M/s SATNA SYNDICATE BANKER నకు వంపి పొందండి. నియమ-నిబంధనలు మీకు అనుకూలంగా లేనిచో, డాక్యుమెంట్లు వాడకుండా తిరిగి వంపినవారికి పై రుసుము వెంటనే వాపసు చేయబడును.

(Strictly Without Prejudice)

S. S. PARIHAR, Advocate B. S. BIEN, Advocate
(M. P. High Court) SATNA. (M. P. High Court) SATNA.

వక్కకి చెదిరిన కుంకుమరేకలతో, కూలి పనికి అనుకూలంగా చకచకా నడిచేందుకు వీలుగా మోకాళ్ళ పైవరకూ లాగి బిగించిన చీరతో దాలమ్మ విజయ్ మత్తుకళ్ళకి శృంగార రసాధిదేవతలా కన్పించసాగింది

“సో సెక్సీ గార్” విజయ్ ఆ ఆకర్షణ వలయాల్లో కొట్టుకుపోవడం మొదలు పెట్టాడు.

కూలీలని అదిలిస్తూ పని చేయిస్తోన్న రాయుడు ఇదంతా కనిపెట్టాడు. ముని పంటితో చుట్ట కొన కొరికి పుమ్మెస్తూ దగ్గరగా వచ్చాడు. పుప్పూడి గొడవ ఆవక పోతే ఇణ్ణిబాబు ప్రాణాలకే ముప్పొస్తది అనుకుంటూ పైకి అన్నాడు :

“దాలే! నీ కొడుకుని ఆ మావిడిసెట్టు కింద తొంగొడెట్టావుగానీ. ఎల్లి సూడోపాలి పుల్ల సీమలు సరాసరి మీదెక్కెత్తన్నాయి. కుడితే నెందర్లోకం అవుపిత్తాడాడికి. ఎల్లి సూస్కో ఫా....” దాలమ్మ బ్రతుకు జీవుడా అనుకుని రాయుడుకి మనసులోనే దణ్ణాలు పెట్టుకుంది. చివ్వున లేచి చప్పున వెనక్కి తిరిగింది. ఆ అదటుకి గుండెల క్రిందకి వ్రేలాడుతోన్న జుట్టు ముడిపూడి నడుం కిందకి జారుతూ నీలి కాంతులు చిమ్మింది. ఈసారి ఆ మెరుపుల్లో తళుక్కుచునే శిఖరాల్లా ఆ ఎత్తు గుండెలు విజయ్ గుండెని పూర్తిగా పాదా క్రాంతం చేసుకున్నాయి.

ఆ ఒక్కరోజే కాదు, వరసగా వారం నించీ సరిగ్గా ఇంకా కూలీలు రాకుండానే

విజయ్ కారు ‘సైట్’లో ప్రత్యక్షం. దాలమ్మకి దగ్గర్లో నిలువునా ఎండలో మాడుతూ నిలబడే వుంటాడు. అతన్నో వచ్చిన మార్పుకి తల్లి తండ్రి యెంత గానో విస్తుపోయారు. జగదాంబగారికి చూడగా చూడగా కొడుకుని చూసి నలుగురూ దిష్టికొట్టరుకదా అనిపించింది ఆ తల్లి ప్రాణానికి. అందుకే ఆవిడ తరచూ “ఆ... ఏం వుంద్రా వింత, విడ్డూర మూను? పాతికేళ్ళు పైబడుతున్నాయి. చిన్న కుంకేంకాదు, బాధ్యత తెలిసొచ్చి నట్టుంది. ఏపెల్లకాలం ఒక్కలా గే వుంటారా?” అనడం మొదలుపెట్టింది. వినేవాళ్ళు నిర్దాంతపడేవారు.

“మా విజయ్ బాబుకి మొన్న పుట్టి న్నోజుతో పదహారు వెళ్ళినట్టున్నాయో, వచ్చినట్టున్నాయో— సరిగ్గా ఏదో నాకు తెలీదు మా లోకం. వెళ్ళడంకాదులే- పదహారొచ్చాయి పదిహేనెళ్ళి” అనేది ఆరడుగుల పొడుగు ఒడ్డూ, గడ్డాలూ మీసాలు వచ్చిన కొడుకుని చూసుకుంటూ. “అల్లాంటిది ఈ నాలుగు రోజుల్లో అన్నెళ్ళు వచ్చేసినట్టున్నాయ్” నవ్వుకునే వారు చాటుగా.

ఈ వారం రోజులూ దాలమ్మ గుండెల మీద ఇనప పాదాల్లా తొక్కుతూ కాలం కదలటం కష్టమైంది. విజయ్ ని తప్పించుకు తిరగటం ఒక యెత్తయితే సాటివాళ్ళ చూపుల్లో హేళనకి తట్టుకోవడం మరో ఎత్తుగా వుంది. విజయ్ పూటకోడ్రెస్ వేసు

కుని మన్నదుణ్ణి మరిపిస్తోంటే జుట్టులో ఆడపిల్లలు పమిట్లు జారేసుకుంటున్నారు. అతను రాసుకునే ఫారినోసెంటు నెగలు క్రక్కే వేడిగాలిని చల్లబరుస్తూ వట్టివేళ్ళ చల్లదనమంత ఆహ్లాదం కలిగిస్తోంది. బట్టలకి తగిన లేతరంగు చలవ కళ్ళద్దాలపాటి చెయ్యవుకదా మన బతుకులు. ‘ధూఠ్ నీయవ్వా’ అనుకుంటున్నారు మగ కుర్ర కారు. విజయ్ ఖరీదయిన షర్టు జేబుల్లోంచి వంద రూపాయల నోట్లు జారి తన దగ్గరే ఎందుకు పడతాయో అర్థమయే దాలమ్మ ప్రాణం సిగ్గుతో చచ్చిపోతోంది.

“ఇంత చక్కదనం నాకెందుకివ్వాల దేవుడా! కలిగినోరి కన్నెలకిత్తే గాజు బొమ్మల్లా బద్రంగా బీరువల్లు వుంటారు. రోడ్డు పక్కన బతికేవోల్ల కెందుకురా” అని కన్పించని దేవుణ్ణి శపించుకుంది. ఈ అందం మూలంగా జీవితంలో ప్రతిక్షణం వేటాడబడుతున్నట్టుగా బతకటం కత్తిమీద సాములా వుంది దాలమ్మకి. ఆదరాబాదరా నాలుగు మెతుకులూ సత్తు కారేజీలో నర్దుకుని ఇంత గంజి వంచు కుంది. ఓ ఉల్లిపాయ, వో ఎండు మిరపకాయ, పుప్పుగల్లువేసి దంచి ఆ వర్ర ఆకులో చుట్టచుట్టి కారేజీలో పడేసి మూత బిగించింది. వాకిట్లో పాక ముందు నీళ్ళు పోసుకునే తొట్టి పట్టుకుని నిలబడి నీళ్ళల్లో చెయ్యిముంచి తీసి కేరిం తలు కొడుతోన్న కన్నబాబుని చంకనేసు కుంది. గుడిసె తలుపు జేరేస్తుంటే ఎదురుగా గోడకి వేలాడుతోన్న అద్దంలో తన మొహం చందమామలా తళుక్కు మనటం చూసుకుని దాలమ్మ కించపడింది. “పని కెల్లావుంటే యములోరి కొలువు కెల్లా న్నట్టే” వుంది. విజయ్ ముహం చూస్తే చంకలో కొడుకుని చూసినట్టే వుంటుంది దాలమ్మకి. కానీ రోజు రోజుకీ ముదిరి పోతోన్న విజయ్ మోహం - “ఆ బాబు సూపులూ, నవ్వులూ, పరాసికాలు.... కావంతో పొరలు గప్పేసిన ఆ కళ్ళూ” గుర్తుకొస్తే దాలమ్మ శరీరం ముడుచుకు పోతోంది. “ఏం పాడుబుద్ధిరా బాబూ.... నా తమ్ముడంత ఒయసుంటది. అంటే. బగమంతుడా ఆ బాబుని కాత్త మంచిగ నడిపిచ్చవా....” కళ్ళ నీళ్ళు జారటం దాలమ్మ గమనించనే లేదు.

“కట్టుకున్నోడికి తిరం నేకపోయాక బతుకిట్టాగే కుక్కలు సింపిన ఇస్తరవు తుంది. ఆడికి రేపు తాగడానికి పైసలు రాల్యకపోతే తన్నులు తప్పవు. ఎదవ పేనమని, ఇసిగి పురేసుకుందారంటే బొట్టి మొగం బందాలవుతంది....” సన్నగా గొణుక్కుంటూ దారి పట్టింది. దాలమ్మ

శబ్దార చంద్రిక

ఆ జట్టులోనే పని చేయటానికి ఓ ముఖ్యమైన కారణం వుంది. ఆ జట్టు పెద్ద మేస్త్రీ రాయుడు చాలా మంచివాడు. దాలమ్మ వాడి జట్టులోకి చేరాక తనకి బాగా కలిసొచ్చిందని పిచ్చినమ్మకం. దాలమ్మని వదలటానికి ఒప్పుకోడు. తను మొదలెట్టే ప్రవృత్తి పనికి ముందు దాలమ్మ చేతే కొబ్బరికాయ కొట్టిస్తాడు.

తోబుట్టువులా చూసుకునేరాయుడు. పుల్లి గాడి రొడితనం, దాలమ్మని క్రూర మృగాల వాత పడకుండా కాస్తోన్న ఆయుధాలు.

రేవటితో పని ముగుస్తుంది.

ఇవ్వాలని తన పని సాధించుకోవాలని పట్టుదల రేగుతోంది.... విజయ్ గుండెల్లో ఒక మూల ఈ అపజయానికి కసి లాంటిది సుడిలా తిరుగుతోంది. 'ఆఫర్ ఆడది.... కూలి ఆడది. హు-దీన్ని లొంగదీసుకోడానికి ఇన్ని రోజులూ? డామ్ ఇన్ సర్ట్.... ఇది తన మగతనానికే నవార్.' రెట్టించిన ఆ గ్రహంతో సమయంకోసం చూస్తున్నాడు విజయ్.

భోజనాల విరామంలో గుంపులో

దాలమ్మ కనిపించక పిచ్చెత్తి అంతటా వెతికేశాడు విజయ్. తీరా చూస్తే మావిడి చెట్టు బోదెని ఆనుకుని అటువయిపుగా కూర్చుని బిడ్డకి పాలు కుడుపుతోంది దాలమ్మ ఒళ్ళో బిడ్డ పాలు తాగుతూ తాగుతూ తల్లి మొహంలోకి చూసి కిలకిలా నవ్వుతున్నాడు. ఒంగి బిడ్డని ముద్దు పెట్టుకుంటోన్న దాలమ్మ మొహం దీప్తి వంతంగా వుండి. ఆ గుండెలు మాతృ గర్వంతో పొంగి పూర్ణచంద్ర బింబాల్లా వున్నాయి. ఒక్కసారి ఆ మొహంలోకి చూసివుంటే విజయ్ తనలో చిందులేస్తోన్న కామపిశాచిని తరిమేవాడే! తన నీచత్వానికి తప్పకుండా సిగ్గుపడి వుండేవాడు. కానీ అతని దృష్టి స్వేచ్ఛగా నగ్నంగావున్న ఆ ఎత్తు గుండెల మీద వుంది. పిల్లడు తడుపుతాడని పైకి లాక్కుని ఆచ్చాదన లేకుండావున్న కాళ్ళ చివరి వరకూ పాకుతోంది. పిచ్చివాడిలా అల్లా ఎంతసేపు నిలబడిపోయాడో తెలియదు. నిద్రపోయిన కొడుకుని చింకి బొంత మీద వదుకోబెడుతూ అదాటుగా విజయ్

కనిపించి గబగబా బట్టలు సర్దుకుంది. దాలమ్మ గుండెలు వేగంగా కొట్టుకోసాగినయ్య. చటుక్కున నిలబడి పరుగందుకుంది.

విజయ్ సిద్ధంగా జేబులోంచి తీసి పట్టుకున్న వందలనోట్లు కసిగా జేబులో కుక్కుకున్నాడు. కాలికడ్డంవచ్చిన ఇటుక ముక్కని లాగితన్ని రోడ్దెక్కాడు.

ఇంకో గంటన్నర తర్వాత....

"ఎటీ! పని సరిగ్గా సాగిందే...."

రోలర్ డ్రైవరు రావుడు చిరాగ్గా "నీయవ్వ" అనుకుంటూ దిగొచ్చాడు.

"ఏట్రా రావయ్యా.... ఏం గవాల

నీకు.... బాబ్బాబూ బండి దిక్కురానాయనా"- రాయుడు పరిగెత్తుకొచ్చాడు.

"ఏ చేటి? యెంతసేపు నాపాల రోలరు. తొక్కిన సో చే తొక్కుతారోడ్డుమీద తారు చల్లడానికే సరిపోతంది కాలవు..."

"ఏరోయ్ నన్నాసోడా?...."

ఆ మాటలకి రాయుడు నోట్లో ఎర్రగా వెలుగుతోన్న చుట్టకొన అంటుకున్నట్టు

ADMISSIONS

B.Sc., Engineering,

Seats in Bihar for minimum pass marks in Inter.

B.Ed.,

Correspondence course without any restriction in Nellore, Hyderabad Centres. (All graduates eligible) for '82 Examination.

B. A., / B. Com.,

Direct final Oct '81 Exam., with pass guarantee for S.S.L.C.'s/S. S. C.'s (Postal only)

Higher Secondary (M.P.)

for S. S. L. C. / S. S. C. failed.

Hostel attached. Oral & Postal. Prospectus Rs. 5/- M.O.

Phone : 447342.

USHA EVENING COLLEGE,

45, South Usman Road, T. Nagar. Madras-17.

Branch : Bakaram Road, Musheerabad, Hyderabad-48.

సన్నాసిలో కోపం భగ్గుమంది.

“బాయిలరు మైలు దూరాన్నుండె....

ఎట్లతేవాలే.... సెయ్యికాలి పుల్లువడ్తాండె. మల్ల అటి మీన మరుగుతారు పడతాంపె ఎట్టుండేది ఎరికేనా??”

“అట్లయితే బాయిలరు ఇంకా ముందు కీడ్చుకోవాలె.... ఎరికేనా?” రాయుడు సన్నాసిని వెక్కిరిస్తూ అనేసరికి అందరూ వకవకా నవ్వేశారు. సన్నాసి తలొంచుకుని కాళ్ళు తొక్కుకుంటూ సిగ్గుపడ్డాడు.

“జరతెలివుండాలె. అట్ల మొగం దించు కోక. బాయిలరు ఇంకా ముందుకీడ్చమని జర సెప్పరాదుండె.... నీ బాంచెను.... కాలొక్కా....” యానాదికి పుషారొచ్చి నవ్వించాడు. మెల్లగా తారు బాయిలరు చుట్టూ మోకులు కట్టి నడిపించసాగారు. విశాచి శవంలా భారంగా కదిలింది. చెట్టు వరకూ వచ్చాక తాళ్ళ లాగటంలో ఎవరు ఏ లాగకూడని తాడు లాగారో, ఎవరు గట్టిగా పట్టివున్న ఏ బంధాన్ని సడలించారో, పైనించి ఏ కనబడని దుష్టశక్తులు బలి అడిగాయో తెలీదు- బాయిలర్ అంతె త్తుది ఫటుక్కునశబ్దం చేస్తూ వారిగింది. ఒరుగుతూనే, అంతలావు కుళాయిమరా తిరిగింది. అంతే-వేడివేడి మరుగుతారు భళ్ళున బద్దలయిన పాపంలా పొంగి పొర్లింది. నాలుగు మూలలకీ నిప్పులూ, మండుతూన్నకట్టెలూ చెల్లాచెదురయ్యాయ్ ఒక్కసారిగా హా హా కారాలు మిన్ను ముట్టినాయ్ స్టీరింగ్ కి తలాన్ని కూర్చున్న విజయ్ గబగబా కారుదిగి పరుగెత్తు కొచ్చాడు. మూగిన జనంలో ఎవరో ఆకు

పచ్చ బొంతముక్క గుర్తు పట్టారు. “హమో! దాలో నీబిడ్డ సచ్చిపోయాడే.. రాయ్-” దాలమ్మ పిచ్చిదానిలా పేరు కున్న తారు చూసింది. అడుగునించి ఆకు పచ్చ బొంతముక్కలు తొంగి చూడ్డం చూసింది. విరుచుకుపడిపోయింది. తెలి వొచ్చాక ముత్తమ్మ ఒళ్ళోంచి ఒక్క పుదుటున లేచింది. చెట్టు దగ్గర చేరిన జనం పట్టుకు ఆపుతున్నారు. ఓదారుస్తున్నారు.

“మా అమ్మవికదూ.... దెయిన్నం తెచ్చుకోలమ్మా.. వూరుకో తల్లీ. ఏడకు - ఏడకమ్మా - ఏడకు -” విజయ్ హతాశు డిలా చూస్తున్నాడు. దాలమ్మ కళ్ళల్లో మహానదులుచూస్తున్నాడు. ఆ మొహంలో సర్వస్వం కోల్పోయిన తల్లి ప్రాణం చూస్తున్నాడు. తారు సమాధి అడుగు కంటా వెళ్ళి బిడ్డ గొంతు తడపాలని గుండెల్లోంచి చివ్వున ఎగిసిన పాల ధారల్లో మమతని చూస్తున్నాడు. ప్రతీ మనిషి వెనకాలా, ప్రతి ప్రాణి ఎదిగి యెగిరేవరకూ యింత సృష్టినీ తను చూడ లేనని దేవుడు దీనించి యిచ్చిపంపిన అమ్మని చూస్తున్నాడు. కన్నబిడ్డ కాలెత్తి తన్నినా, కరుణగా ఆ కాలు ఒత్తే ఆలయ శిఖరాల్లాంటి ఆ గుండెల్ని చూస్తున్నాడు.

విజయ్ చుట్టూ కోటానుకోట్ల ప్రతి బింబాలయ్ దాలమ్మ. ఆమె బిడ్డ తిరుగు తున్నారు. క్షణం క్రితంవరకూ విజయ్ కళ్ళల్లో బునలుకొట్టిన కామాగ్ని పశ్చాత్తాప వర్షం చి ను కు లు పడి చల్లారింది. సంస్కారం. సంస్కృతి తెలియజెప్పిన చరిత్ర పుటల్లోంచి శ్రీ రూపం అతని

గుండెల్లో పాశవికతని చీల్చి చెండాడు తోంది. విజయ్ కళ్ళముందు దృశ్యాలు ఎక్కడో ఎప్పుడో చదివింది అది- ఒక వ్యక్తిపై రాజద్రోహ నేరం ఆపాదించి నడి వీధిలో రథానికి కట్టి ఈడ్చి, కొరడాలతో చావగొట్టిమండు పెండలో వదిలేసి వెడుతూ ఆ వ్యక్తికి ఒక్క మంచినీటి చుక్కకూడా ఇవ్వరా దనీ, అట్లా చేసిన వ్యక్తికూడా అలాంటిదే దండన విధించబడుతుందనీ హెచ్చరించి వెడతారు రాజసేవకులు. మూగిన గుంపులోంచి ఓ యువతి ముందుకు వస్తుంది. బాలింతరాలు ఆమె దాహమని అలమటిస్తోన్న ఆ అనామకుడి మొహాన్ని గుండెలకి చేర్చుకుని రక్తం చిమ్ముతోన్న ఆ వెదవులకి తన స్తన్యమందిస్తుంది. బిడ్డగా పాలు కుడుపుతుంది.

“అహా! తల్లిగా, కూతురుగా, భార్యగా, శ్రీ.... మగవాడు ఎన్ని తప్పులు చేసి వచ్చినా సహనశీలియై క్షమారూపియై జగతిని పరిపాలిస్తోంది.... అలాంటి శ్రీ మూర్తిని తనెంత నీచంగా చేరాలను కున్నాడూ? ఎన్ని భంగిమల్లో వూహించు కుని, ఎంత హేయంగా చెరచాలను కున్నాడూ? అయ్యో- ఇంతటి నీచత్వం నాకెందుకు యిచ్చావు దేవుడా.... అయ్యో నేనెంత పాపినీ, అమ్మలాంటి ఆడ దాన్ని....” విజయ్ మెదడులో గిరగిరా తిరుగుతూన్న వస్తువేదో ఆగిపోయింది. ఒరిగిపోతూ అరిచాడు ‘అమ్మా’....

“సినబాబు పడిపోతున్నాడు. అయ్యో పట్టుకోండి.... పట్టుకోండి” దాలమ్మని ఒదిలేసి తాత్కాలికంగా ఆ సంగతి మరిచి పోయి విజయ్ చుట్టూ మూగారుఅందరూ.

ముసలి ముత్తమతే చేతుల్ని తప్పించు కుని పరిగెత్తింది దాలమ్మ. చెట్టు క్రింద అడుగు ఎత్తున పేరుకుంది తారు- నల్లగా పిల్లడు చల్లగా పాలుతాగి సుఖ నిద్ర పోతోన్న ఆనమాలయినా కన్పించకుండా నిలబడి ఇంకా హుస్సురంటూ పొగలు చిమ్ముతోంది. తన చల్లని ఆశ్రయం క్రింద ఇంత మోరం జరిగిందేమా అని ఒణికిపోతూ ఆకులు కదల్చటం మానేసింది చెట్టు. ఒరిగిపోయిన బాయిలర్ లోంచి చుట్టూ చెదిరి పడిన ఎర్రటి బొగులు కణకణా మెరుస్తూ ఆ సమాధిమీదకి దేవతలు ఆకాశంలోంచి రాలిన ఎర్రగన్నేరుల్లా వున్నాయ్. బిడ్డ కోసం పిచ్చిదవుతూ చేతులుజాచిన ఆతల్లి నిలువెత్తుగా పగిలిన గుండెలతో ఇంకా రోదిస్తూనేవుంది పడమట సంధ్య బిక్కి మొహం వేసుకుంది.

